

ger, der ere saa lidet sønede, at de skulde være tilbøielige til at opgive dem for en Ombedsvirksomhed, som ikke har nogen Sikkerhed i sig, i alt Fald ikke, førend Erfaringen maatte have vlist, at man i Reglen bliver ved, det ene Aar efter det andet, at vælge de Samme til Revisorer, hvad jeg forøvrigt ikke tvivler paa i det Hele vil blive Tilfældet. Jeg skønner da ikke rettere, end at der er en Klasse af Statsborgere, paa hvilken man fortrinnsviis maa have Diet henvendt, som den, der maa tænkes i det Hele at kunne rekrutere disse Poster; det er navnlig saadanne Mænd, som ved et Tilfælde i en yngre Alder ere komne enten paa Pension eller Bartpenge. Disse ville nemlig have deres Tid disponibel og ikke ristkere videre ved at modtage den her omhandlede Post. Men med Hensyn til disse Mænd, skulde jeg dog mene, at det var i sin Orden, om det allerede nu ganske tydeligt blev udtalt her, hvorledes man havde tænkt sig, at der vilde blive at forholde med deres Pension eller Bartpenge i den Tid, de vare Statsrevisorer, og jeg tør derfor maaskee udbede mig en Oplysning i saa Henseende af den ærede Ordfører.

Ordføreren: Det er især med Hensyn til de af to ærede Rigsdagsmænd stillede Endringsforslag til Nr. 1 at jeg skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger. Det er blevet paastaet, at man ikke burde overdrage Statsrevisorerne at undersøge Pensionslisterne og Listerne over Raadessecretariatet, og, efter en af de ærede Forslagsstilleres Mening, heller ikke Laan- og Forstudslisterne, men at dette Arbejde skulde overdrages en særegen Commission. Udvalget har meget godt vidst, at en saadan Anskueselse ikke var fremmed for en Deel af Thinget, da jo allerede tidligere et Forslag til en saadan Commissions Nedsættelse var fremkommet her i Salen; men Udvalget har maattet holde fast ved den Anskueselse, at det i alt Fald var det Bedste, at der foretoges en Undersøgelse af de omtalte Lister, hvoraf deres egentlige Væbskaffenhed og derefter ogsaa Trangen til en Undersøgelsescommissions Nedsættelse kunde fremgaae, og en saadan Undersøgelse formeente man, at Statsrevisorerne kunde foretage; thi, at nedsætte en Undersøgelsescom-

mission, førend der Hayes meer end blot dunkle Formodninger om, i hvilken Grad virkelig de Misbrug finde Sted, som formenes at være tilstede i stor Mængde, vilde upaatvilelig være at gaae frem iblinde; derimod vil der af den Undersøgelse, som Statsrevisorerne skulde foretage, i ethvert Tilfælde fremkomme saa tilstrækkelige Oplysninger, at Thinget derefter kunde tage en Beslutning med Visshed om, at det handler rigtigt, isald det gaaer ind paa at nedsætte en saadan Commission, og at det ikke handler mindre rigtigt, isald det kommer til den Beslutning, ikke at nedsætte en saadan. Af hvad der idag er yttret her i Thinget, maa det være tydeligt, at der hersker megen Dunkelhed i saa Henseende; thi jeg tør imod den Paastand, som den ene af Forslagsstillerne har fremført, at det har været et almindeligt Princip, at kun den enkelte Person, som havde 700 Rbd. at leve af, skulde ansees for at være udelukket fra Understøttelse af Raadessecretariatet, ligesom og, at Beløbet efter dette almindelige Princip for Mand og Kone var fastsat til 1400 Rbd., stille den Erklæring fra min Side, at, uagtet jeg har giennemgaaet de omtalte Forhandlinger, som have foreligget det forrige Aars Finantsudvalg, har jeg ikke fundet et saadant Princip opstillet som Regel, ligesom ogsaa den ærede Forslagsstillers Udtalelse om, hvilket Princip han vil have fulgt, vel maatte gjøre Thinget opmærksom paa, hvor vanskeligt det vilde være at nedsætte en Undersøgelsescommission med det Hverv, at foretage Undersøgelse efter bestemte Principer; thi jeg tvivler meget om, at vi idetmindste i kort Tid ville blive enige om saadanne Principer, og det vilde dog ialtsald være det Klogeste, førend man anvendte megen Tid paa at debattere, efter hvilke Principer denne Undersøgelse skulde foretages, at komme paa det Nene med, om en sliG Undersøgelse i det Hele kunde ansees hensigtsmæssig eller nyttig. Jeg kan derfor slet ikke indsee, at man kommer til et andet Resultat end det, som Udvalget er kommet til, at det, betragtet fra et almindeligt Standpunkt, maa ansees for det Rigtigste, at overdrage Statsrevisorerne ogsaa at undersøge dette Punkt i dets Almindelighed, og først, naar deres Indberetning er fremkommen til Thinget, at tage